



Een lofzang op de Heer Boeddha J. Krishnamurti

J. Krishnamurti leefde van 1895 tot 1986. Hij richtte de *Orde van de Ster in het Oosten* op (en ontbond die in 1929 met de woorden *Truth is a Pathless Land*). Hij is in Nederland bekend om zijn Sterkampen in Ommen. J. Krishnamurti behoort tot één van de grootste spirituele leiders van de twintigste eeuw.

1. Het Visioen

Ik zat te dromen in een ruimte van grote stilte. De vroege ochtend was stil en er was geen zuchtje wind; de grote blauwe bergen staken, koud en helder, af tegen de donkere lucht; rond het donkere houten huis verwelkomden de zwarte en gele vogels de zon. Ik zat op de grond met de benen gekruist te mediteren en vergat daarbij de blauwe zonbeschenen bergen, de vogels, de immense stilte en de gouden zon. Ik verloor het gevoel van mijn lichaam; mijn ledematen waren roerloos, ontspannen en in harmonie. Een grote vreugde, van onpeilbare diepte, vulde mijn hart; scherp en helder was mijn denkvermogen, geconcentreerd; ver weg was de vergankelijke wereld. Ik was vol kracht.

Zoals de wind uit het oosten die plotseling opkomt en de wereld kalmeert, daar vóór mij in kleermakershouding gezeten, zoals de wereld hem kent, in zijn gele gewaden, eenvoudig en verheven, was de leraar der leraren. Kijkend naar mij, zat onbeweeglijk het machtige wezen. Ik keek en boog mijn hoofd; mijn lichaam boog uit eigen beweging voorover.

Die ene blik van mij toonde de vooruitgang van de wereld – toonde de immense afstand tussen de wereld en de grootste der Leraren ter wereld: hoe weinig de wereld begreep en hoeveel hij gaf; hoe vreugdevol hij oprees, ontsnappend aan geboorte en dood, aan de tirannie ervan en aan het verstikkende wiel. Nu hij verlichting bereikt had gaf hij aan de wereld, zoals de bloem haar geur schenkt, de waarheid.

Terwijl ik keek naar de heilige voeten die eens vrolijk door het stof van India liepen, stortte mijn hart zijn toewijding uit, onbegrensd en onpeilbaar, zonder voorbehoud en moeiteloos.

Ik verloor mezelf in die vreugde. Mijn denken begreep zo makkelijk en vreemd de waarheid waarnaar hij verlangde en die hij bereikt had.

Ik ging helemaal op in die blijdschap. Mijn ziel bevatte de oneindige eenvoud van waarheid. Ik verloor mezelf in die blijdschap.

2. De Lofzang

U bent de Waarheid, u bent de Wet, u bent de Toevlucht, u bent de Gids, de Metgezel, en de Geliefde. U hebt mijn hart in vervoering gebracht, u hebt mijn ziel veroverd; in u heb ik mijn geborgenheid gevonden; in u is mijn waarheid gevestigd.

Waar u gegaan bent volg ik; waar u hebt geleden en overwonnen groei ik. Kalm, niet gebonden, als de sterren ben ik geworden. Gelukkig is hij die u eeuwig kent. Als de zee, onpeilbaar is mijn liefde: de waarheid heb ik bereikt en kalm groeit mijn geest. Nog maar gisteren verlangde ik ernaar me terug te trekken uit de smartende wereld op een geïsoleerde plek in de bergen, ongebonden, vrij, weg van alles op zoek naar u; en nu bent u aan mij verschenen.

Ik draag u in mijn hart; waar ik ook kijk, u bent daar, rustig, gelukkig, mijn wereld vullend – de belichaming van waarheid. Mijn hart is sterk, mijn denken geconcentreerd: ik ben van u vervuld. Als de oostelijke bries die zich plotseling manifesteert en de vermoeide wereld tot rust brengt, zo ben ik tot bewustzijn gekomen. Ik ben de waarheid, ik ben de Wet, ik ben de Toevlucht. Ik ben de gids, de Metgezel en de Geliefde.

.....

Waar ik ook kijk, u bent daar, kalm, gelukkig, mijn wereld vullend – de belichaming van waarheid. Zoals men een licht waarneemt in de verte, zie ik u in het duister. Ik ben naar u toe gewandeld door vele levens, in verdriet, in vreugde en in twijfel, in achterdocht, over doorns, over open vlakten, over het plaveisel van dichtbevolkte steden. Ik heb vanaf de eerste schepping geweten van uw glorie, van uw bestaan, van uw schoonheid die mijn ziel in vervoering bracht.

Nooit was ik zeker, nooit werd mij vergund in harmonie te zijn met mezelf, met de mensen of met de schone hemelen. Vanuit de grote onzekerheid ontstaat zekerheid. Zoals de oostelijke wind die plots opkomt en rust brengt in de vermoeide wereld, zo ben ik tot uw realisatie gekomen; voortaan wandel ik in uw schaduw.

Omdat u mijn eeuwige metgezel bent ben ik sterk – sterk als de stroom die vanaf de bergflanken naar beneden stort. Ik ben onwankelbaar omdat u mijn Raadsman bent; door u ben ik vol inzicht. Omdat u mij uitgezonden hebt (ik ben als niets, als de voorbijgaande wind), maar omdat u uzelf aan mij getoond hebt ben ik als de rivieren die dansend naar de zee vloeien. Omdat u het vraagt is datgene wat ik doe voor u. Mijn hart staat in vuur en vlam, want ik ben voor immer u nabij gekomen. Elke ademtocht verandert in mij uw beeld, want u hebt mij geschapen.

Ik ben vol, vol als de oceaan, al stromen alle rivieren erin uit. Uw grootsheid heeft uw kracht in mij gewekt om vanaf de bergtoppen luidkeels uw Waarheid te verkondigen. Uw blik heeft de onzuiverheid weggebrand: ik ben zuiver, ik ben heilig. Zoals het rozenblaadje is voor de roos, zo bent u voor mij. Zoals de bergtop die verdwijnt in de wolken, zo verdwijnt mijn liefde voor u in de ruimte. Zoals op de door de zon beschenen zee de wateren vreugdevol dansen in hun extase, zo danst mijn hart van liefde voor u. Zoals het waterdruppeltje opgaat in de onmetelijke oceaan, zo

heb ik mezelf in u verloren. Zoals de schaduwen die 's avonds groter worden, zo is mijn ziel onmetelijk gegroeid in uw Licht. Mijn liefde voor u heeft de liefde voor alles gewekt.

O mens, wat weet u van liefde?

Ik breng de wereld tot u; ik maak u tot hun eeuwige Metgezel. Ze kennen u zoals ik u ken – de Volmaakte, de Eenvoudige, de Aanbedene, de Bron van Waarheid. Als ze u eenmaal kennen, zullen ze hun speeltjes terzijde schuiven, hun wereldjes, hun speelgoed, hun pompeuze ijdelheid, de ingewikkeldheden van hun religies, hun rituelen en ceremonieën. Want u bent het einde van alle zorgen, van alle vreugde, van alle kennis, van alle zoeken.

Wat is religie? Wat is verering? Wat zijn de tempels en altaren van de wereld? U bent het doel van alle dingen; in u alleen schuilt verlichting, de vreugde der wereld. Waar ik ook kijk, u bent daar, kalm, gelukkig, mijn wereld vervullend – de belichaming van waarheid. Ik ben de Waarheid, ik ben de Wet, ik ben de Toevlucht, ik ben de Gids, de Metgezel, en de Geliefde.

.....

De zon was aan het ondergaan terwijl ik op de bergtop stond en toekeek hoe hij verdween achter de bergen. Midden in die stralende pracht, gekleed in de wolken van geel, was u gezeten. De hele uitgestrekte hemel was in aanbidding; het firmament, de wolken in gewaden van geel waren uw aanbidders, uw leerlingen. De sterfelijke wereld sloot zich aan bij die aanbidding van u, jubelend van vreugde – de vogels, de vallei in de verte, de voorbijkomende voertuigen op grote afstand, de krekels, de sprinkhanen, de winden in de bomen. De zwarte bergen stonden verbaasd in hun dans, in ontzag voor hun eigen machtige uitzicht. En dan volkomen stilte, waarin alles u waarnam zoals u bent. In die grote stilte werd in mij een immens verlangen gewekt om de wereld tot u te brengen, tot uw volmaaktheid en tot uw geluk. U bent het enige altaar, al bidden mensen bij de altaren van vele tempels; de enige onvergankelijke Waarheid is de uwe, al geven de mensen er vele namen aan. Uw bekleding is het firmament.

Ik houd van de wereld en alles wat daarin is: ik zal de wereld ertoe brengen u te aanbidden, u eer te betuigen, want uw schoonheid is Waarheid. Immens geluk heeft mijn wezen vervuld, want ik heb u gevonden. U zult niet verdwijnen, al zullen er duizend zonnen ondergaan over de bergen. Zoals een zonsondergang nooit hetzelfde is, van dag tot dag anders is, zo is mijn verlangen naar u steeds glorieuzer, volmakter. Het zal het hart van alle mensen vervullen totdat uw volmaaktheid waargenomen wordt. In uw oog is de wervelwind, de zachte winden, de heilige Himavat*, de lage vlakten, de gelukkige vallei en de blauwe luchten; alles is in u. U bent de vreugde der wereld; het Pad van Geluk is het Pad van Waarheid.

*Himavat is een personificatie van de Himalaya's

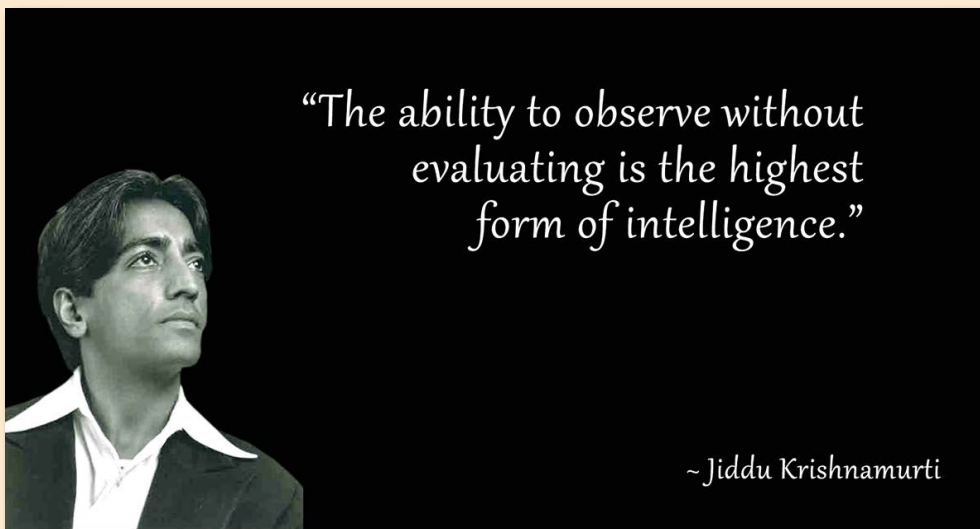
.....

Zoals de regen de boom reinigt langs de wegwand, zo is het stof der tijden in mij weg-
gewassen. Zoals de boom glinstert in de zon na de zachte regen, zo wordt mijn ziel
door u in verrukking gebracht. Zoals de boom die kijkt naar de wortels waaraan hij
zijn immense sterkte dankt, zo kijk ik naar u die de wortel bent van mijn kracht. Zoals
de rook in een rechte zuil ten hemel stijgt op een stille avond, zo ben ik naar u toe
gegroeid. Zoals het waterplasje op de weg het gezicht van de hemel weerspiegelt,
zo weerspiegelt mijn hart uw geluk. Zoals de eenzame wolk die over de berg hangt,
tot afgunst van de vallei, zo heb ik generatie na generatie op een geïsoleerde plaats
gehangen. Zoals de grote wolk die zich haast voor de machtige wind uit, zo daal ik
af in de vallei, naar de vallei waar zorg en voorbijgaand geluk is, waar geboorte en
dood zijn, waar schaduw is en licht, waar strijd is en voorbijgaande vrede, waar de
geborgenheid is van stagnatie, waar denken treuren is, waar voelen het scheppen
van zorgen is. In die vallei zal ik afdalen, want ik heb overwonnen – want in mij bent
u geboren.

Zoals het licht doordringt in de duisternis, zo zal uw Waarheid de wereld doordrin-
gen; zoals de regen de aarde zuivert en alles daarop schoonmaakt, zo zal ik de
wereld reinigen met uw Waarheid. Door vele tijden, door vele levens heb ik mij
voorbereid; maar nu, zie! De beker is vol; de wereld zal ervan drinken. De mens zal
naar uw goddelijkheid toegroeien; uw geluk zal schijnen op zijn gezicht, want uw
boodschapper zal op pad gaan.

Ik ben degene die het hart van de mens opent, die vertroosting schenkt. Ik ben de
Waarheid, ik ben de Wet, ik ben de Toevlucht, ik ben de Gids, de Metgezel en de
Geliefde.

Uit: *The Theosophist*, januari 2017. Het originele document komt uit april 1927.
Vertaling: Louis Geertman



*Geloof is overbodig,
evenals het hebben van idealen.
Beide zijn verspilling van energie
die nodig is om het aan de dag treden van het feit,
'dat wat is', gade te slaan.*

*Geloof en idealen
zijn ontsnappingsmiddelen voor het feit,
en ontsnappen leidt niet
tot de beëindiging van smart.
Beëindiging van smart betekent
het van moment tot moment begrijpen van het feit.*

*Er bestaat geen methode of systeem
dat tot inzicht leidt,
behalve het keuzeloos gewaar zijn van het feit.*

*Meditatie volgens een systeem
betekent je feitelijke toestand ontwijken;
het is belangrijker om jezelf te begrijpen,
dat wil zeggen de voortdurende verandering
van je innerlijke toestand, dan te mediteren om god te vinden,
of visioenen te hebben,
sensaties en andere vormen van vermaak.*

Uit: Meditaties, J. Krishnamurti